

Spaans gepeperd

(Spanisch Lies)

Blijspel in twee bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaling

Annemieke Smit

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPAANS GEPEPERD – SPANISH LIES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

VROUW ANNA

MEISJE ANNA

DICK

MAN MIGUEL

JONGEN MIGUEL

VROUW REGIETTA

MEISJE REGIETTA

TIJD:

Heden en vijftwintig jaar geleden.

EERSTE BEDRIJF:

Scene 1: Drie uur 's ochtends

Scene 2: Later dezelfde ochtend

TWEEDE BEDRIJF:

Scene 1: Later die avond

Scene 2: De ochtend en avond een paar dagen later

Scene 3: Achtenveertig uur later

PLAATS:

Het verhaal speelt zich af op het terras en bar van een klein hotel ergens op Mallorca.

DECOR:

Het hotel staat op de top van een heuvel en heeft een adembenemend uitzicht op een baai. Terras en bar verkeren in vervallen staat. Op het terras staan enkele tafeltjes met parasol en vouwstoeltjes. Het hotel staat, vanuit de zaal gezien, links. De gevel van het hotel is zichtbaar: een deur, die toegang biedt naar de bar van het hotel en een raam. Op de eerste verdieping zijn twee ramen zichtbaar. Ieder raam heeft een baldakijn, maar schijnbaar zijn ze jaren niet gebruikt. Het gebouw is ooit perzikroze geschilderd, maar tijd en hitte hebben de originele kleur vervaagd. Grote en kleine scheuren zijn in het pleisterwerk te zien en hier en daar heeft het pleisterwerk zelfs losgelaten zodat de achterliggende bakstenen zichtbaar zijn. Alhoewel het geheel er uit ziet alsof het elk moment kan instorten, staan er geraniums in overvloed, die de atmosfeer een nostalgisch en bevreemdend tintje geven.

EERSTE BEDRIJF

SCENE 1

Als het doek opgaat is het ongeveer drie uur 's ochtends. Vanuit de bar van het hotel schijnt gedimd licht. Het terras wordt voornamelijk verlicht door de volle maan. Kleine lichtjes twinkelen in de verte. Er staat een glas wijn met sigaretten en een aansteker op één van de tafeltjes. Na de openingsmuziek dooft het licht op het toneel. Als het licht weer aan gaat zit vrouw Anna bij het tafeltje rechts. Ze drinkt een glas wijn en rookt een sigaret. Op de achtergrond is het geluid hoorbaar van brekende golven. Nadat zij een flinke haal van haar sigaret heeft genomen horen wij, via een bandopname met echo, de stem van de jongen Miguel en vrouw Anna's gedachten.

JONGEN MIGUEL (*stem, bijna zingend*): Señora Anna.

VROUW ANNA (*stem*): Ohhh Miguel.

JONGEN MIGUEL (*stem*): Misschien op een dag jij kom terug, eh?

VROUW ANNA (*stem*): Naar Mallorca? Wat heb ik in Mallorca te zoeken?

DICK (*stem*): We zijn er op huwelijksreis geweest. Weet je dat niet meer?

VROUW ANNA (*stem*): Oh, of ik het nog weet.... of ik het nog weet..... of ik het nog weet..... of ik het nog weet...

Haar gedachten vervagen. Er is een korte stilte voordat een langzame spaanse melodie hoorbaar wordt. Meisje Anna komt op vanuit het hotel. Zodra meisje Anna op komt, draait vrouw Anna zich naar haar om en kijkt naar haar terwijl zij het terras over loopt. Ze kijken elkaar even aan als meisje Anna langs vrouw Anna loopt. Meisje Anna blijft rechts vooraan staan met haar rug half naar het publiek gekeerd. Ze geniet van het uitzicht op de baai en de lichtjes in de verte. Na even verschijnt jongen Miguel in de deuropening van het hotel. Hij draagt alleen een korte broek met een geel vest. Hij rookt en na een diepe haal ontwaart hij meisje Anna aan de andere kant van het terras. Hij gooit zijn sigaret op de grond en stapt op de sigaret om die te doven. Hij brandt zijn voet. Van pijn huft hij enige seconden rond alvorens hij zijn verbrande voet weer op de grond zet en naar meisje Anna toe loopt. De muziek wordt zachter maar blijft spelen gedurende de volgende dialoog.

JONGEN MIGUEL (*bijna zingend*): Señora Anna?

Meisje Anna kijkt even op en vervolgens kijkt ze weer weg. Vrouw Anna nipt aan haar wijn als ze zich dit weer herinnert.

JONGEN MIGUEL: Mooi, eh? Mooi als uw naam. (*hij spreekt haar naam genietend uit*) Anna. (*stilte*) U houdt mooie dingen. Toen u hier inschrijf, ik wist. (*stilte*) Kamer okay voor u en señor Dick? Alles okay? (*na even knikt meisje Anna, maar ze kijkt niet op*) Moeilijk slapen, eh? Heet. Ik morgen waaier in uw kamer doen, eh?

MEISJE ANNA (*draait zich om terwijl ze weg loopt*): Een waaier zou heel fijn zijn, ja.

JONGEN MIGUEL: Ah señora zij huilt? Waarom mooie vrouw huilt? Ik iets doen?

MEISJE ANNA: Nee, nee, jij doet niets. (*beheerst zich meteen*) Ik bedoel, jij hebt niets gedaan. (*ze glimlacht flauwtjes*)

JONGEN MIGUEL: Maar waarom u niet slapen? U heeft probleem, ja?

MEISJE ANNA: Jij slaapt ook niet.

JONGEN MIGUEL: Ik paar uur slapen en siësta. Ik niet meer nodig. (*stilte*) Wij hier laatst man en vrouw pas getrouwd, eh. Niet gezien voor drie dagen. Niet eten, niet drinken, hele dag liefde maken. (*meisje Anna lacht met kiespijn*) Waarom u niet liefde maken? (*haar lach verandert in een snik*) Niet goed mooie vrouw huilen. Señor Dick, niet goed voor u?

MEISJE ANNA: Jawel.

JONGEN MIGUEL: Dan waarom huilen?

MEISJE ANNA: Moet jouw vrouw dan nooit huilen?

JONGEN MIGUEL: Mijn vrouw niet mooi. (*hij lacht*) Nee, nee, grapje. Ik speel met u. Ik heb geen vrouw.

MEISJE ANNA: Ik dacht dat Regietta....

JONGEN MIGUEL: Nee, nee, nee, nee, nee. Regietta... Regietta, niet mijn vrouw, Zij koken, schoonmaken, paella maken, bedden maken, maar zij niet mijn vrouw. Zij werken... ik betalen.

MEISJE ANNA: Ze woont hier.

JONGEN MIGUEL: Zij slaap hier... eigen kamer, ja. Zij goeie vriend. (*hij gaat dicht bij Anna staan*) Jij.... goeie vriend? (*legt zijn hand op haar billen*)

MEISJE ANNA: Voor jou? (*jongen Miguel knikt en zij knikt lachend terug*) Ach ja, waarom ook niet?

JONGEN MIGUEL: Wil u drinken? Wij drinken wijn, samen?

Een licht gaat aan in één van de kamers op de eerste verdieping van het hotel

MEISJE ANNA: Nou, een glas wijn zou ik wel lusten.

JONGEN MIGUEL (*loopt richting bar*): U wacht. Ik haal. Vijf minuten.
Niet weggaan.

VROUW ANNA: Ik ga nergens heen.

Jongen Miguel verdwijnt in het hotel. De twee Anna's kijken hem na. De spaanse muziek zwelt aan maar stopt zodra Dick zijn hoofd uit het verlichte raam steekt. Hij kijkt naar beneden en ontwaart vrouw Anna op het terras.

DICK: Anna, ben jij dat? Wat doe je? (*meisje Anna loopt richting bar*)

VROUW ANNA: Ik kan niet slapen. Ga maar terug naar bed.

DICK: Wacht, blijf daar, ik trek even mijn broek aan en ik kom ook beneden. (*hij verdwijnt*)

VROUW ANNA (*roept hem na*): Nee! Nee, ik wil niet dat je komt. (*meisje Anna loopt achter vrouw Anna langs, die begrijpt dat ze haar gedachten voorlopig uit zal moeten stellen*) Blijf daar.... Ik... (*meisje Anna gaat af in het hotel. Mompelend*) Oh, rot toch op!

Vanuit het hotel klinken plotseling de stemmen van een man en vrouw. Zij spreken Spaans. Het ruzieënd gesprek begint ingehouden maar groeit in volume totdat het geluid hoorbaar is van brekend vaatwerk. Het gesprek eindigt abrupt. Dick verschijnt op het terras.

DICK (*lachend*): Ik vraag me af wat daar aan het handje is!

VROUW ANNA: Het klinkt bekend, vind je niet? Wij doen het alleen op z'n Nederlands.

DICK: Kon je niet slapen?

VROUW ANNA: Nee, niet echt.

DICK: Ik ook niet.

VROUW ANNA: Oh nee? Dan ben je wel veranderd sinds wij de laatste keer hier waren. Toen heb je alleen maar geslapen, huwelijksreis of niet.

DICK: Het verbaast me dat je dat nog weet.

VROUW ANNA: Daarom wilde je zeker weer hier naar toe? Omdat je hier de omgeving al bekeken had de eerste keer.

DICK: Het leek me gewoon een aardig idee om je vrouw voor haar zilveren huwelijksfeest mee terug te nemen naar de plek waar ze met huwelijksreis geweest is. De meeste vrouwen vinden dat romantisch.

VROUW ANNA: De meeste vrouwen zullen dan wel genoten hebben van hun huwelijksreis.

Ze kijken elkaar even aan. Dick zou er verder op in kunnen gaan maar besluit het erbij te laten. Stilte.

DICK: En..... wat zat je hier te doen helemaal alleen?

VROUW ANNA: Ik zat hier helemaal alleen te genieten dat ik alleen was. Ik was aan het denken. Denken over vroeger, meer niet.

DICK: Over die verschrikkelijke huwelijksreis die je hebt gehad.

VROUW ANNA: Ach, het was niet allemaal verschrikkelijk.

DICK: Oh nee?

VROUW ANNA: Ik heb er het beste van gemaakt. Ik liet jou slapen op het strand en deed ondertussen wat ik zelf wilde.

DICK: En dat was?

VROUW ANNA: De liefde bedrijven met elke geile Spanjaard die ik krijgen kon.

DICK (*lacht*): Heerlijk om je zo te horen praten!

VROUW ANNA: Ja, je vindt het zo heerlijk dat je er acuut van in slaap valt. (*stilte*)

DICK: Het verbaast me dat hij zich ons niet meer herinnert. (*hij knikt richting het hotel*) De oude Miguel.

VROUW ANNA (*pakt haar sigaretten en aansteker als ze opstaat van tafel. Ze loopt naar rechts*): Het verbaast mij niks. Hij heeft er tallozen gehad. Duizenden verse stelletjes hebben hier de afgelopen vijftwintig jaar hun huwelijksreis gevierd. Waarom zou hij zich ons herinneren? Waarmee zouden wij in Godsnaam indruk op hem hebben gemaakt?

DICK: Hij heeft indruk op ons gemaakt.

VROUW ANNA: Op jou. Niet op mij. Ik kan me hem ook niet meer herinneren.

DICK: Dat is toch niet zo moeilijk. Alleen hij, z'n vader en dat meisje... Regietta werkten hier.

VROUW ANNA (*aanhoudend*): Ik zei je dat ik me hem niet meer kan herinneren, okay? Daar hoef je toch niet zo op door te gaan. (*meer dan geërgerd*) Hij herinnert zich mij niet meer....

DICK:.....En mij.

VROUW ANNA: En ik herinner mij hem niet meer. Einde verhaal.

DICK: Nee, helemaal niet einde verhaal. Denk nou 'ns even na. (*loopt naar haar toe*) Weet je niet meer die keer dat je verbrand was? (*stilte*)

VROUW ANNA: Nee.

DICK: Jawel. We hadden een trip geboekt naar.... wat was het ook alweer? (*vrouw Anna spreekt geluidloos voor zich uit "Cala Bona" zonder dat Dick het ziet*) Cala Bona, geloof ik, ja, dat was het en jij

ging niet mee omdat je de dag daarvoor verbrand was in de zon. Ik ben er toen uiteindelijk alleen heen geweest. En toen ik terug kwam in het hotel was jij nergens te bekennen. Hij scheen jou op zijn Vespa ergens mee naar toe te hebben genomen. Ik had er zwaar de pest in totdat jij me vertelde dat er blaren op je bovenbeen waren verschenen en dat hij je naar het ziekenhuis gebracht had om er even naar te laten kijken. *(stilte)* Weet je 't weer?

VROUW ANNA *(inhaleert als een bezetene aan haar sigaret)*: Vaag.

DICK: Toen je terug kwam zat je been in het verband. Maar het was heel snel genezen want diezelfde avond stond je hier met hem te dansen.

VROUW ANNA: Verband, ja, dat herinner ik me.

DICK: Nou, als je je dat herinnert dan moet je je Miguel zeker herinneren.

VROUW ANNA: Al die Spanjaarden lijken op elkaar.

DICK: Nietwaar, hij niet, Anna, hij was speciaal... dat vonden andere vrouwen ook. Maar de tijd is wreed, vind je niet? Er is niet veel meer van 'm over.

VROUW ANNA: Je overdrijft.

DICK: Vind jij wel, dan?

VROUW ANNA: Nou....

DICK: Die vijftientig jaren hebben hun tol geëist.

VROUW ANNA *(loopt naar een tafel rechtsvoor en neemt plaats)*: Die jaren zijn voor ons nou ook niet bepaald vriendelijk geweest.

DICK: Ik ben niet zoveel veranderd, vind ik.

VROUW ANNA: Oh, je bedoelt ik wel.

DICK: Ik heb iets meer buik.... en hier en daar wat grijs....

VROUW ANNA: Hier en daar?

DICK: Maar over het geheel genomen mag ik best tevreden zijn. *(hij leunt wat naar haar over met zijn handen op de rug van haar stoel)* Die zon doet het 'm, weet je. Vijftientig jaar in deze hitte laat alles krimpen. *(vrouw Anna zwijgt. Haar hoofd bevindt zich ter hoogte van zijn kruis. Zij keert haar hoofd die kant op. Dick loopt bij haar weg naar links)* Jij ziet er ook nog redelijk uit voor jouw leeftijd.

VROUW ANNA: Dank je wel.

DICK: Of eigenlijk helemaal niet. Ik bedoel, je hebt je figuur aardig intact gehouden... en de rimpels in je gezicht zijn nog te tellen...

VROUW ANNA: Dat bewijst dat je me al jaren niet aangekeken hebt.

DICK: Nee, echt!

VROUW ANNA: Ach, hou toch op! Ik heb een kop als de achterkant van een olifant! Altijd al gehad trouwens.

DICK: Ik heb er nooit last van gehad.

VROUW ANNA: Het is jouw hoofd ook niet.

DICK: Ik kijk er vaker naar dan jij. *(een korte stilte als Dick weer achter vrouw Anna gaat staan en zijn handen op haar schouders legt)* En het is helemaal geen verkeerd oud koppie, als je het mij vraagt.

VROUW ANNA *(legt haar linkerhand op de zijne)*: Bevalt het je?

DICK: Ja.

VROUW ANNA *(haalt zijn hand weg)*: Je mag het hebben.

DICK: Zeg, wat is er met jou? Zit je iets dwars, of zo?

VROUW ANNA: Het komt door deze plek. Het roept alles weer boven.

DICK: Daarom zijn we toch hier?

VROUW ANNA *(schreeuwt)*: Maar ik wil helemaal niet terug kijken! Ik wil niet zien wat ik de afgelopen vijftwintig jaar gelaten heb! *(draait zich om en wil links door het hotel af)*

DICK *(roept haar na zodat zij stopt)*: Ik ben geen saaie lul, weet je. En ik ben ook niet dom. Ik weet heel goed dat er een aantal dingen niet goed zitten tussen ons... vooral de

laatste tijd niet. Juist daarom dacht ik dat een vakantie hier zou helpen. Misschien zelfs alles zou veranderen.

VROUW ANNA: Niets heeft ooit geholpen.

DICK: We hebben ook nooit eerder problemen gehad.

VROUW ANNA: Oh, Dick....

DICK: Okay.... okay. De laatste zes maanden loopt het niet zo lekker. Negen maanden op z'n hoogst. *(vrouw Anna reageert. Ze is het daar duidelijk niet mee eens)* Oh. Hoelang mankeert er volgens jou al iets aan?

VROUW ANNA: Ik denk in termen van 'n hypotheek of levensverzekering, zoiets.

Ze kijken elkaar aan. Dick draait zich om en neemt plaats aan een tafeltje in het midden. Vrouw Anna zucht en loopt naar links. Vanuit het hotel zijn weer Spaanse stemmen hoorbaar. Man Miguel komt uit het hotel. Hij heeft een zakdoek in de ene hand en een fles "San Miguel" in de andere. Hij veegt zijn voorhoofd af en neemt een slok uit de fles voordat hij Dick ontwaart bij de tafel.

MAN MIGUEL: Ah, señor Dick. *(gaat naar Dick toe)* Geen slaap of vrouwengevecht als ik, eh?

DICK: Ik denk het één door het ander, Miguel.

MAN MIGUEL: Sorry, señor?

DICK *(rekening houdend met vrouw Anna)*: Ik kan niet slapen omdat ik "vrouwengevecht" heb.

MAN MIGUEL: En ik vrouwengevecht omdat ik niet slapen, eh. *(hij lacht)*

DICK: Sorry?

MAN MIGUEL: Ah, ik draai en draai, zij niet slapen, weet je? Ik zeg maak liefde met mij. Zij zeg te heet voor liefde maken. Ik zeg nooit te heet voor. Wat zeg u, señor Dick?

DICK: Ik zeg dat ze alle vrouwen naar Formentera moeten ver- schepen en dat wij mannen ze één keer per jaar moeten bezoeken. (*vrouw Anna draait zich om en gaat via het hotel af*)

MAN MIGUEL (*lacht*): Ah... goed idee maar niet één keer in jaar. In week misschien eh? Eh? (*hij knikt en lacht. Stilte*)

DICK: Je vrouw Regietta?

MAN MIGUEL: Ah.... Regietta niet mijn vrouw.

DICK: Nee?

MAN MIGUEL: Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee. Zij koken, schoonmaken, paella maken, bedden maken, soms liefde maken, maar zij niet mijn vrouw. Zij werken, ik betalen. Entiende?

DICK: En je vader?

MAN MIGUEL: Papa? Ah, papa hij... (*gebaart naar boven*)

DICK: Oh? Is hij overleden?

MAN MIGUEL: Nee, nee, nee, nee. Hij woon in kamer boven. (*hij tikt met zijn wijsvinger tegen zijn voorhoofd*) Hij heel zieke man.

DICK: Ik vraag me af of hij ons nog zou herkennen.

MAN MIGUEL: Hij herken mij niet. Hij jou helemaal niet herken.

DICK: Hij weet niet meer wie jij bent?

MAN MIGUEL: Ik jou zeg.... hij heel zieke man. (*draait rondjes met zijn wijsvinger bij zijn slaap*)

DICK: Vertel eens, Miguel, kun jij je ons echt niet meer herinneren? (*man Miguel kijkt indringend naar Dick, haalt niet wetend zijn wenkbrauwen op*) Wacht even. Ik laat je iets zien. Ga zitten. (*man Miguel gaat zitten*) Wat zeg je hiervan? (*haalt een foto uit zijn portefeuille en laat die aan man Miguel zien*)

MAN MIGUEL: Ahhhhh, ik ken deze man.

DICK: Dat ben ik op onze huwelijksreis.

MAN MIGUEL: Wie is mooie vrouw?

DICK: Dat is mijn vrouw.

MAN MIGUEL (*opgewonden*): Ahhh. (*teleurgesteld*) Ooohhhh. Zij dood jou vrouw. Jij twee keer trouwen, eh?

DICK: Nee. Nee, een keertje maar. Dat is Anna. Zo zag ze er toen uit.

MAN MIGUEL (*heel verbaasd*): Señora Anna? (*stilte*) Ahhh.....

DICK: Weet je het weer?

MAN MIGUEL (*bestudeert nog steeds de foto*): Mmmmm misschien, misschien... Ik ogen dicht. Hard denken, weet je? Misschien ik haar zien. Jij ook ogen dicht.

DICK (*neemt de foto terug*): Ik weet wel hoe ze eruit ziet.

MAN MIGUEL (*hard*): Ogen dicht!

Beiden zitten met ogen gesloten. Zachte spaanse muziek is hoorbaar. Meisje Anna verschijnt links vanuit het hotel. Ze draagt een zomerjurkje naar de mode van vijftwintig jaar geleden. Ze loopt het terras op en gaat achter de stoel van Dick staan.

MAN MIGUEL: Ik zie haar. Ik zie haar. (*vrouw Anna verschijnt zoals meisje Anna*) Of nee, toch niet. Ik concentreer. Misschien ik haar weer zie. (*vrouw Anna loopt het terras op en gaat links van de stoel van man Miguel staan. Zodra zij daar staat opent Dick zijn ogen en ziet vrouw Anna*)

DICK (*tot vrouw Anna*): Hij herinnert het zich wel. Ik liet hem dit zien. (*hij houdt de foto omhoog*)

MAN MIGUEL (*nog steeds met zijn ogen gesloten*): Natuurlijk. Natuurlijk. (*de muziek sterft weg*)

DICK (*tot man Miguel*): Weet je het weer?

MAN MIGUEL (*met zijn ogen open*): Ik.... moeilijk. Ik zie señora, maar ik moeilijk met jou.

DICK: Kijk nog eens naar de foto. (*legt de foto weer op tafel voor man Miguel*)

MAN MIGUEL (*kijkt naar de foto*): Ik heb zoveel gezien.

DICK: Ik ben praktisch niet veranderd.

VROUW ANNA: Lolbroek.

MEISJE ANNA: Moet je al dat grijze haar zien!

DICK (*tot man Miguel*): Ik herinner me jou als de dag van gister. Je hebt toen twee weken steeds hetzelfde vest ge- dragen.

MEISJE ANNA: Een gele met een scheur in de mouw.

DICK: Een groene met een grote scheur vanachter.

VROUW ANNA: Een gele met een scheur in de mouw.

DICK: .....De linker.

MEISJE ANNA: De rechter.

VROUW ANNA: Je kunt je hem helemaal niet meer herinneren.

DICK: Oh, jij wel wou je zeggen?

VROUW ANNA: Achteraf toch wel, ja.

DICK (*tot man Miguel*): Moet je horen! Die heeft, sinds we hier zijn, niets anders lopen beweren dan dat ze geen idee meer had wie of jij was.

VROUW ANNA: Nou, nu wel.

DICK: Sinds wanneer?

VROUW ANNA: Sinds.... plotseling. Alles is weer terug.

DICK: Ik zal je vertellen wanneer; sinds ik je heb helpen herinneren.

MEISJE ANNA: Je moet geen slapende honden wakker maken.

VROUW ANNA: Je was heel aantrekkelijk, Miguel. *(tot Dick)*

Heb je zelf gezegd.

MAN MIGUEL: Ik ben veranderd?

VROUW ANNA: Geen spat. Je ziet er nog precies hetzelfde uit.

DICK: Wat een onzin.

MAN MIGUEL: U ben ook niet veranderd.

DICK: Dat is nog meer onzin! *(tot vrouw Anna)* Hoe is het mogelijk dat jij opeens ziet dat hij nog steeds dezelfde is?

MEISJE ANNA: Je maakt hem jaloers.

VROUW ANNA: Nu zie ik je weer....

Spaanse muziek klinkt als jongen Miguel in de deuropening van het hotel verschijnt. Vrouw Anna loopt naar hem toe. Hij draagt het vest precies zoals vrouw Anna het zich herinnerde, het is hetzelfde gele vest als in de openingsscène.

VROUW ANNA: ..... in de deuropening daar in je gele vest en in je korte broek.

DICK: Ik snap hier werkelijk de ballen van. We zijn hier gister gearriveerd en behalve ik kon niemand zich ook maar iets van elkaar herinneren. Hij jou niet en jij hem niet. En nu opeens herkent iedereen elkaar.... behalve mij!

MEISJE ANNA: Kon ik je maar vergeten!

JONGEN MIGUEL *(bijna zingend)*: Señora Anna.

VROUW ANNA *(kijkt hem recht in de ogen)*: Ja, nu zie ik je weer duidelijk voor me. *(ze loopt rechtsachter van Dick en meisje Anna)*

MAN MIGUEL *(tot Dick als hij het zich weer herinnert)*: Jullie bleven twee weken en jullie niet naar huis willen.

DICK: Natuurlijk wilden we wel naar huis. Alle twee. *(draait zich om naar vrouw Anna)* Toch, Anna? *(de muziek stopt. Vrouw Anna geeft hem geen antwoord. Ze staart nog steeds naar jongen Miguel)* Anna!

MEISJE ANNA: Oh, mijn God, ik niet.

DICK: Anna.

VROUW ANNA: Ja.

MEISJE ANNA: Vertel hem de waarheid.

DICK *(tot man Miguel)*: Je verwacht ons met een ander stel.

MEISJE ANNA: Nu is je kans. Kijk naar hem.... zeg het.

Vrouw Anna en meisje Anna staan ieder aan een kant van Dick.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto